

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ“ излази два пута недељно. — Рукописи се не враћају. —
Огласи по тарифи. — Чековни рачун
број 62324. — Поштарина плаћена у
готову.

Уторак, 16 јули 1946
БЕОГРАД

БРОЈ 57

ГОД. II

Цена овом броју је 3.— дин. — Претплата
износи 350.— дин. за полугође, или 700.—
дин. за целу 1946 годину. — Редакција:
Бранкова бр. 20. — Телефони: Редакција
28-838, Администрација 22-619

397.

У К А З

На предлог Владе Федеративне Народне Републике Југославије, а на основу члана 74 тачке 16 Устава, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

п р о г л а ш у ј е

установама од општедржавног значаја санаторијуме Голник и Тополшницу (Словенија).

У. бр. 350
10 јула 1946 године
Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Претседник,
др. Иван Рибар, с. р.

398.

На основу чл. 31 Закона о ратним војним инвалидима, на предлог Министра народне одбране, Влада ФНРЈ прописује

У Р Е Д Б У

О ИНВАЛИДСКИМ ПРИНАДЛЕЖНОСТИМА

Члан 1

Ратним војним инвалидима припада месечна инвалиднина, и то:

Инвалидима I групе са 100% неспособности, којима је за обичан живот потребна још и туђа помоћ	Дин.
Инвалидима II групе са 100% неспособности	2.000.—
„ III „ „ 90% „	1.800.—
„ IV „ „ 80% „	1.600.—
„ V „ „ 70% „	1.300.—
„ VI „ „ 60% „	1.100.—
„ VII „ „ 50% „	900.—
„ VIII „ „ 40% „	600.—
„ IX „ „ 30% „	500.—
„ X „ „ 20% „	400.—

Члан 2

Ратним војним инвалидима I групе поред инвалиднине припада још и специјални додатак за негу и туђу помоћ у износу од 2.000.— динара месечно, уколико такав инвалид није смештен у инвалидском дому или другој установи у којој има негу и бесплатно издржавање.

Члан 3

Половину пуне инвалиднине из чл. 1 ове уредбе примају ратни војни инвалиди:

1.— који су службеници, намештеници, радници или пензионери државних, задружних и других јавних или приватних установа, предузећа и организација;

2.— који од обављања ма каквог самосталног привредног рада или иначе имају стални чист приход у износу од 1.700 динара месечно

3.— који су смештени у инвалидским домовима, колонијама, болницама и другим државним установама дуже од месец дана, док се тамо налазе.

Под чистим приходом сматра се износ пореске основице умањен издацима на јавне дажбине.

Члан 4

Удовама лица погинулих, умрлих или несталих под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима, као и удовама умрлих ратних војних инвалида од I до VII групе закључно припада инвалиднина у месечном износу од 1.200 динара, под условима наведеним у чл. 13 Закона о ратним војним инвалидима.

Под условима из чл. 3 ове уредбе, удове примају, половину инвалиднине из претходног става.

Члан 5

Поред инвалиднине припада ратним војним инвалидима и удовама додатак на децу у износу од 175 динара месечно, и то само у случају ако примају пуну инвалиднину.

Додатак на децу припада до навршене 17 године старости, односно кад се школују до навршене 23 године старости, а ако су потпуно неспособна за привређивање док та неспособност траје.

На овај додатак немају право:

а) кад је дете смештено у заводу или дому, где ужива бесплатно издржавање;

б) кад дете прима стипендију или помоћ која износи више од 175 динара месечно;

в) кад дете има више од 250 динара чистог месечног прихода од сопственог имања или рада.

Додатак на децу може се уживати само по једном основу.

Члан 6

Инвалиднина припада и деци лица погинулих, умрлих или несталих под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима као и деци умрлих ратних војних инвалида од I до VII групе закључно, која су млађа од 17 година, а ако се школују до навршене 23 године, односно ако су потпуно неспособна за привређивање док та неспособност траје, и то:

за једно дете у месечном износу од 1.000 динара; за свако даље дете инвалиднина се повећава за по 200 динара месечно.

Половина укупне инвалиднине из претходног става исплаћује се ако су сва деца обезбеђена према прописима чл. 3 ове уредбе.

Инвалиднину примају деца само ако инвалиднину не прима удова.

Члан 7

Родитељи лица погинулих, умрлих или несталих, под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима, као и родитељи умрлих ратних војних инвалида од I до VII групе закључно имају право на инвалиднину под условом да су неспособни за привређивање и ако су сиромашног стања или су старија од 60 година и то:

ако су уживаоци оба родитеља 1.200 динара месечно;

ако је уживалац један родитељ 1.000 динара месечно.

Родитељима који су у рату изгубили двоје или више деце ова инвалиднина се повећава са 20% за свако даље изгубљено дете.

Инвалиднина припада родитељима само у случају ако погинуло, умрло или нестало лице односно умрли ратни војни инвалид није оставио породицу, или ако је оставио породицу која не ужива инвалидске припадности.

Члан 8

Деда и баба по оцу и по мајци лица погинулих, умрлих или несталих под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима као и деда и баба умрлих ратних војних инвалида од I до VII групе закључно припада инвалиднина под условом да су неспособни за привређивање и да су сиромашног стања или ако су старији од 60 година, и то:

ако су уживаоци деда и баба 1.000 динара месечно;

ако је уживалац само једно од њих 800 динара месечно.

Првенство за пријем ове инвалиднине имају дед и баба по оцу или по мајци који су се старали за подизање и васпитавање лица од којих доводе своје право, или су њих ова лица издржавала.

Инвалиднина припада деда и баба под условом да погинуло или нестало лице, односно умрли ратни војни инвалид није оставио породицу ни родитеље, или ако је оставио породицу или родитеље који не уживају инвалидске припадности.

Члан 9

Као сиромашна лица сматрају се она лица која плаћају мање од 200 динара на име годишњег непосредног порез на доходак.

За лице које је у задрузи узима се онај порез који на његов део припада. Под задругом у смислу ове уредбе подразумева се и заједница живота и имање оца са синовима и кћерима.

Удове лица погинулих, умрлих и несталих под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима, као и удове умрлих ратних војних инвалида, које по овој уредби не примају инвалиднину, а немају деце, имају првенство уопслења (чл. 20 Закона о ратним војним инвалидима).

Удове из претходног става које имају децу, имају поред првенства уопслења право на додељивање земље (чл. 17 Закона о ратним војним инвалидима) и на привредно јачање и друге повластице (чл. 22 Закона о ратним војним инвалидима).

Члан 11

Деца лица погинулих, умрлих или несталих, под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним вој-

ним инвалидима, као и деца умрлих ратних војних инвалида од 17 до завршене 23 године старости, која по овој уредби не примају инвалиднину, имају право на све остале врсте заштите под условима предвиђеним у Закону о ратним војним инвалидима.

Члан 12

Родитељи лица погинулих, умрлих или несталих под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима, као и родитељи умрлих ратних војних инвалида који по овој уредби не примају инвалиднину, имају право на додељивање земље (чл. 17 Закона о ратним војним инвалидима); помоћ у лечењу (чл. 18 ст. 2 Закона о ратним војним инвалидима) и привредно јачање и друге повластице (чл. 22 Закона о ратним војним инвалидима).

Члан 13

Деда и баба лица погинулих, умрлих или несталих под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима, као и деда и баба умрлих ратних војних инвалида, који по овој уредби не примају инвалиднину, припада помоћ у лечењу (чл. 18 Закона о ратним војним инвалидима).

Члан 14

Потребни кредити за исплату инвалидских припадности по овој уредби предвиђаће се у буџету Министарства народне одбране.

Ближе одредбе о начину исплате инвалидских припадности по овој уредби прописале министри социјалне политике народних република у сагласности са министрима финансија народних република.

Члан 15

Ближа упутства за извршење ове уредбе издаваће Министар народне одбране.

Члан 16

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

4 јула 1946 године
Београд

Председник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

399.

На основу овлашћења из чл. 10 ст. 1) Уредбе о ревизији дозвола за рад и ликвидацији приватних кредитних предузећа прописујем

П РА В И Л Н И К О ПОСТУПКУ ЛИКВИДАЦИЈЕ ПРИВАТНИХ КРЕДИТНИХ ПРЕДУЗЕЋА

I. Опште одредбе

Члан 1

По прописима овог правилника ликвидираће приватна кредитна предузећа поменута у чл. 1 и 2 Уредбе о ревизији дозвола за рад и ликвидацији приватних кредитних предузећа.

Члан 2

Кредитно предузеће у ликвидацији заступају пред судом и ван суда ликвидациони органи. Они су овлашћени да га обавезују и потписују на тај начин што ће код његовог назива означити да је у ликвидацији и испод тога ставити своје потписе. Ако ликвидацију спроводи ликвидациони одбор, кредитно предузеће у ликвидацији обавезују и потписују два члана ликвидационог одбора. Ликвидациони органи могу за извршење одређених послова овластити и друга лица.

II. Постављење ликвидационих органа

Члан 3

1) Спровођење ликвидације по прописима овог правилника повериће се ликвидационом одбору од три лица или једном од кредитних предузећа.

2) Ликвидационе органе одређује односно поставља и разрешава Министар финансија ФНРЈ по саслушању мишљења министарства финансија народне републике.

3) Ликвидациони одбор од три лица поставља Министар финансија ФНРЈ у смислу претходног става, и то једног као свог претставника који је уједно и председник ликвидационог одбора, другога као заступника кредитног предузећа а трећег као заступника поверилаца.

4) Ликвидациони одбор доноси своје одлуке на заједничким седницама већином гласова. Седнице се одржавају према потреби а најмање два пута месечно. О седницама се води записник.

Члан 4

Министар финансија ФНРЈ по саслушању мишљења министарства финансија народне републике одредиће решењем ликвидационим органима награду из средстава кредитног предузећа приликом њиховог одређивања односно постављења.

Члан 5

1) Отварање ликвидационог поступка по прописима овог правилника, одређивање односно постављење и разрешење ликвидационих органа уписане се у регистар протоколација односно у трговачки регистар код надлежног народног суда на основу пријаве Министарства финансија ФНРЈ преко министарства финансија народне републике.

2) Уписом ликвидационих органа у регистар протоколација односно у трговачки регистар престају функције чланова управног и надзорног одбора а и сва права и дужности старих ликвидатора, уколико се кредитно предузеће већ налази у ликвидацији, и прелазе на новопостављене ликвидационе органе.

3) Ако кредитно предузеће има постављеног делегата или управног органа или старатеља постављеног ма од које власти, уписом у регистар протоколација односно у трговачки регистар престају њихова права и дужности.

Члан 6

Ликвидациони органи раде по упутствима Министарства финансија ФНРЈ а под непосредним надзором министарства финансија народне републике.

III. Поступак ликвидације

Члан 7

1) Ликвидациони органи су дужни да, да чим буду одређени односно постављени, одлуку о ликвидацији објаве у „Службеном листу ФНРЈ“. Ако ликвидацију спроводи ликвидациони одбор, дужан је објави истовремено и имена чланова ликвида-

ционог одбора. Ликвидациони органи ће истовремено позвати повериоце и дужнике кредитног предузећа да, у року од месец дана од дана објаве, пријаве своја потраживања односно дуговања ликвидационим органима, уколико се из расположивих књига односно других докумената не би могао саставити тачан списак свих поверилаца и дужника.

2) Поверлиоци и дужници кредитног предузећа у ликвидацији имају права да, у року од месец дана од дана објаве одлуке о ликвидацији у „Службеном листу ФНРЈ“, провере своја потраживања односно дуговања. По истеку овог рока књижења се сматрају веродостојним. Прописе овог става дужни су ликвидациони органи да објаве истовремено с објавом одлуке о ликвидацији.

3) Ликвидациони органи су дужни да без одлагања обавесте надлежну пореску управу да је кредитно предузеће ступило у ликвидацију.

Члан 8

1) Ликвидациони органи ће одмах по ступању на дужност саставити почетни ликвидациони биланс у облику бруто биланса. По захтеву ликвидационих органа чланови последње управе дужни су сарађивати у састављању биланса.

2) Почетни ликвидациони бруто биланс са обраложењем појединих ставова ликвидациони органи ће доставити преко министарства финансија народне републике Министарству финансија ФНРЈ.

3) Ликвидациони биланс има бити састављен према прописаној једнообразној шеми за кредитна предузећа („Службени лист ФНРЈ“ бр. 2 од 4 јануара 1946 године, односно веска бр. 21 посебног издања „Службеног листа ФНРЈ“ — Рачунски план за кредитне установе са шемом рачуна изравнања и рачуна губитка и добитка).

Члан 9

Чим почетни ликвидациони бруто биланс буде састављен, ликвидациони органи приступиће оцени активе према њеној прометној вредности и могућности наплате. По извршеној оцени вредности активе, ликвидациони органи ће саставити нови биланс (реални) и приступити уновчењу активе. Овај биланс заједно са планом за спровођење ликвидације ликвидациони органи ће доставити у року од месец дана по завршеном ликвидационом бруто билансу преко министарства финансија народне републике Министарству финансија ФНРЈ, не прекидајући посао уновчења активе.

Члан 10

Код ликвидације осигуравајућег предузећа ликвидациони органи су дужни да установе стање портфела (свих осигурања на снази), по гранам и врстама осигурања, а за осигурања живота и одговарајућу математичку резерву, као и имовину која служи за њено покриће, и о томе ће, чим овај посао заврше, извести Министарство финансија ФНРЈ преко министарства финансија народне републике. Уз извештај доставиће и спискове свих осигурања са потребним подацима, као и обрачун математичке резерве и преглед наменске имовине. Пошто Министарство финансија ФНРЈ донесе одлуку о томе на које ће се осигуравајуће предузеће пренети портфел, ликвидациони органи ће тај пренос извршити у што краћем року.

Члан 11

1) Ликвидациони органи су дужни да у што краћем року заврше текуће послове, наплате потраживања и уновче осталу имовину кредитног предузећа.

2) Ликвидациони органи могу закључити нове послове само ако су исти неопходни за довршење несвршених послова отпочетих пре ликвидације.

Члан 12

Ликвидациони органи су дужни да у року од шест месеци заврше ликвидацију. У изузетно оправданим случајевима, на предлог ликвидационих органа, Министар финансија ФНРЈ продужиће овај рок.

Члан 13

У циљу уновчења непокретности кредитног предузећа ликвидациони органи ће ове изложити јавној продаји, тако да почетна цена не сме бити нижа од процењене прометне вредности непокретности. У случају да се непокретности на јавној продаји не могу уновчити, ликвидациони органи ће затражити од Министарства финансија ФНРЈ преко министарства финансија народне републике одобрење да продају непокретности могу извршити путем слободне продаје.

Члан 14

1) Ако је кредитно предузеће које ликвидира по прописима овог правилника пре отварања поступка за ликвидацију предузело неку праву радњу у погледу своје имовине на штету својих поверилаца, ликвидациони органи су дужни да о томе обавесте преко министарства финансија народне републике Министарство финансија ФНРЈ, које ће по овоме донети одлуку да ли ће ликвидациони органи повести поступак код надлежних народних судова ради побијања те правне радње.

2) Ако ликвидациони органи утврде да су управни органи кредитног предузећа пре отварања поступка ликвидације извршили у управљању пословима кредитног предузећа какво дело кажњиво по кривичним и другим прописима, дужни су да то о томе одмах обавесте преко министарства финансија народне републике Министарство финансија ФНРЈ, које ће, ако нађе да дело постоји, поднети пријаву надлежном јавном тужиоцу.

Члан 15

Ако акције односно удели кредитног предузећа нису потпуно уплаћени, ликвидациони органи ће од сваког акционара односно удеоначара наплатити неуплаћени део у границама њихове обавезе која је одређена законом и правилима а још није испуњена.

Члан 16

1) Пошто обаве све потребне послове, ликвидациони органи ће саставити завршни ликвидациони биланс у коме активу сачињавају готовина и остале вредности које се нису могле уновчити.

2) Завршни ликвидациони биланс са предлогом за исплату поверилаца доставиће се преко министарства финансија народне републике Министарству финансија ФНРЈ, које ће о тим предлозима донети своју одлуку у року од месец дана по пријему. На основу одобреног завршног ликвидационог биланса, ликвидациони органи ће измирити повериоце кредитног предузећа и, потом, акционаре односно удеоначаре.

3) При састављању списка обавеза које се имају измирити из средстава из ст. 1) овог члана, ликвидациони органи ће их расподелити на повериоце по реду исплате из чл. 5 Уредбе о ревизији дозвола за рад и ликвидацији приватних кредитних предузећа.

4) Остатак средстава из ст. 1) овога члана по измирењу свих поверилаца поделиће се на акционаре

односно удеоначаре према њиховим уплаћеним акцијама у смислу чл. 17 и 18 овог правилника.

5) Ако кредитно предузеће није презадужењено а нема довољно расположивих средстава да потпуно исплати своје повериоце, ликвидациони органи могу израдити предлог за њихово делимично измирење, придржавајући се прописа чл. 5 Уредбе о ревизији дозвола за рад и ликвидацији приватних кредитних предузећа, с тим, да се повериоци коначно исплате до свршетка ликвидације.

Члан 17

1) Износи које повериоци не би подигли пре брисања кредитног предузећа у регистру протоколација односно у трговачком регистру, као и износ који је преостао за поделу акционарима односно удеоначарима, положиће се надлежном народном суду у депозит. Суд ће ове износе исплатити лицу на чије су име положени а код акција односно удеоница лицу које поднесе акцију односно удеоницу. У овом случају суд ће такву акцију односно удеоницу задржати и на њој означити да је исплаћена, коме је исплаћена и у ком износу.

2) Са исплаћивањем акција односно удеоница као и поверилаца из ст. 1) чл. 18 овог правилника не сме се почети пре истека једне године дана од брисања кредитног предузећа у регистру протоколација односно у трговачком регистру.

Члан 18

1) Повериоци који кредитном предузећу нису били познати а своја потраживања нису благовремено пријавили до дана кад је завршни ликвидациони биланс послат на одобрење у смислу ст. 2) чл. 16 овог правилника, биће измирени, уколико се накнадно буду пријавили пре истека године дана од дана брисања кредитног предузећа у регистру протоколација односно у трговачком регистру, из имовине преостале за поделу акционарима односно удеоначарима, и то у пуном износу ако је преостала имовина већа од укупног износа њихових потраживања, иначе у сразмери између преостале имовине и укупног износа њиховог потраживања. Измиревање се врши по истеку рока из ст. 2) чл. 17 овог правилника.

2) Коначно преостала имовина дели се, пошто буду измирени и повериоци из претходног става, акционарима односно удеоначарима у сразмери између ове коначно преостале имовине и уплаћеног износа акциске односно удеоничке главнице кредитног предузећа.

3) Распоред преостале односно коначно преостале имовине у смислу ст. 1) и 2) овог члана врши надлежни народни суд код кога је преостала имовина положена у депозит.

Члан 19

1) Предлог за брисање кредитног предузећа у регистру протоколација односно у трговачком регистру стављаће Министарство финансија ФНРЈ преко министарства финансија народне републике надлежном народном суду, а према извештају ликвидационих органа о завршеној ликвидацији.

2) Све списе и књиге кредитног предузећа ликвидациони органи ће склонити на сигурно место које буде одредио надлежни народни суд, в оме ће се чувати десет година.

IV. Ликвидација банкарских односно осигуравајућих послова кредитних предузећа која се баве и другим пословима

Члан 20

1) Ако се кредитно предузеће осим банкарским односно осигуравајућим бави и другим пословима, а

у општем привредном интересу је да се оно и даље бави тим другим пословима, може Министарство финансија ФНРЈ на предлог министарства финансија народне републике наредити ликвидацију само банкарских односно осигуравајућих послова, а то на тај начин што ће се банкарски односно осигуравајући послови дотичног кредитног предузећа пренети са одговарајућим покрићем на кредитно предузеће које одреди Министар финансија ФНРЈ.

2) Ликвидацију банкарских односно осигуравајућих послова у смислу претходног става спровеће управни одбор дотичног кредитног предузећа под непосредним и сталним надзором делегата а по упутствима Министарства финансија ФНРЈ, која ће примати преко министарства финансија народне републике. Делегата поставља Министар финансија ФНРЈ по саслушању мишљења министарства финансија народне републике.

V. Прелазне одредбе

Члан 21

Пријављена и досуђена ратна штета не улази у ликвидациони биланс. Потврда о досуђеној ратној штети предаће се надлежном народном суду. Ако из чисте имовине за исплату поверилаца кредитног предузећа није могло у целости да исплати повериоце, приложиће се списак поверилаца у коме је означена сума њиховог потраживања и исплаћени односно за исплату одређени износ. Суд ће, кад потврда о досуђеној ратној штети буде реализована, расподелити примљени износ на непотпуно измирене повериоце у смислу ст. 3) и 4) чл. 16 и ст. 1) чл. 18, а исплатити по истеку рока из ст. 2) чл. 17 овог правилника.

VI. Завршне одредбе

Члан 22

Ликвидациони поступак по прописима овог правилника није ослобођен примењивања прописа о таксама.

Члан 23

Потребна упутства у вези са применом овог правилника даваће Банковно-валутно одељење Министарства финансија ФНРЈ.

Члан 24

Овај правилник ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

VI бр. 12170
11 јула 1946 године
Београд

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

400.

На основу чл. 70 и 71 Закона о непосредним порезима, прописујем

П Р А В И Л Н И К

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКОНА О НЕПОСРЕДНИМ ПОРЕЗИМА

Члан 1

Тачка 17 члана 14 Правилника за извршење Закона о непосредним порезима, којом је прописано обавезно набављање пореских књижица од стране радника и занатлијских, укида се.

Члан 2

Тачка 1 члана 23 Правилника за извршење Закона о непосредним порезима мења се тако да нови текст гласи:

„Порез по IV групи не плаћају установе која врше јавну службу. На предлог Министра финансија Влада ФНРЈ ће прописати које ће се установе сматрати установама која врше јавну службу. Под изразом да порез по IV групи не плаћају установе које врше јавну службу треба разумети, да су поменуте установе ослобођене плаћања пореза на све своје приходе без обзира на врсту и природу извора одакле ови приходи потичу. Према томе, од оваквих установа неће се у току године наплаћивати ни порез по одбитку на приходе који овом порезу подлеже“.

Члан 3

Овај правилник ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

V бр. 6605

9 јула 1946 године
Београд

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

401.

Пошто је констатовано да осигуравајућа предузећа на трошкове употребљавају у извесним случајевима чак и преко половине укупног износа који наплате на име премија, чиме се несумњиво — ако би се то продужило — доводе у опасност интереси осигураника и угрожава сама институција осигурања, — на основу члана 32 Закона о уређењу и деловању кредитног система, издајем

Н А Р Е Д Б У

О МАКСИМИРАЊУ ТРОШКОВА КОД ОСИГУРАВАЈУЋИХ ПРЕДУЗЕЋА

1) Укупни месечни трошкови из пословања осигуравајућих предузећа не смеју да износе више од 30% укупног месечног инкаса. —
Објашњење:

а) Под укупним месечним трошковима подразумевају се сви издаци у вези са осигуравајућим пословањем у једном месецу, као на пр. плате чиновника укључивши награде и додатке итд., плате аквизитера, укључивши награде и додатке, провизије, порези и таксе (не оне које су плаћене у односном месецу него које отпадају на тај месец), ватрогасни допринос, социјални доприноси, путни трошкови, кирија за просторије, осветљење, огрев и сл. Кирије и трошкови око зграда (подразумевајући под њима и порезе на зграду) не улазе у ову калкулацију.

б) Под укупним месечним инкасом подразумева се укупни стварни (не на бази консигнација) инкасо у току месеца по одбитку удела реосигуравача у премијама а по додавању провизије примљене од реосигуравача.

2) Прилагођавање трошкова пропису под 1) има се извршити у року од три месеца, тако да се разлика између досадашњег процента трошкова и процента од 30% сваког месеца смањи за једну трећину.